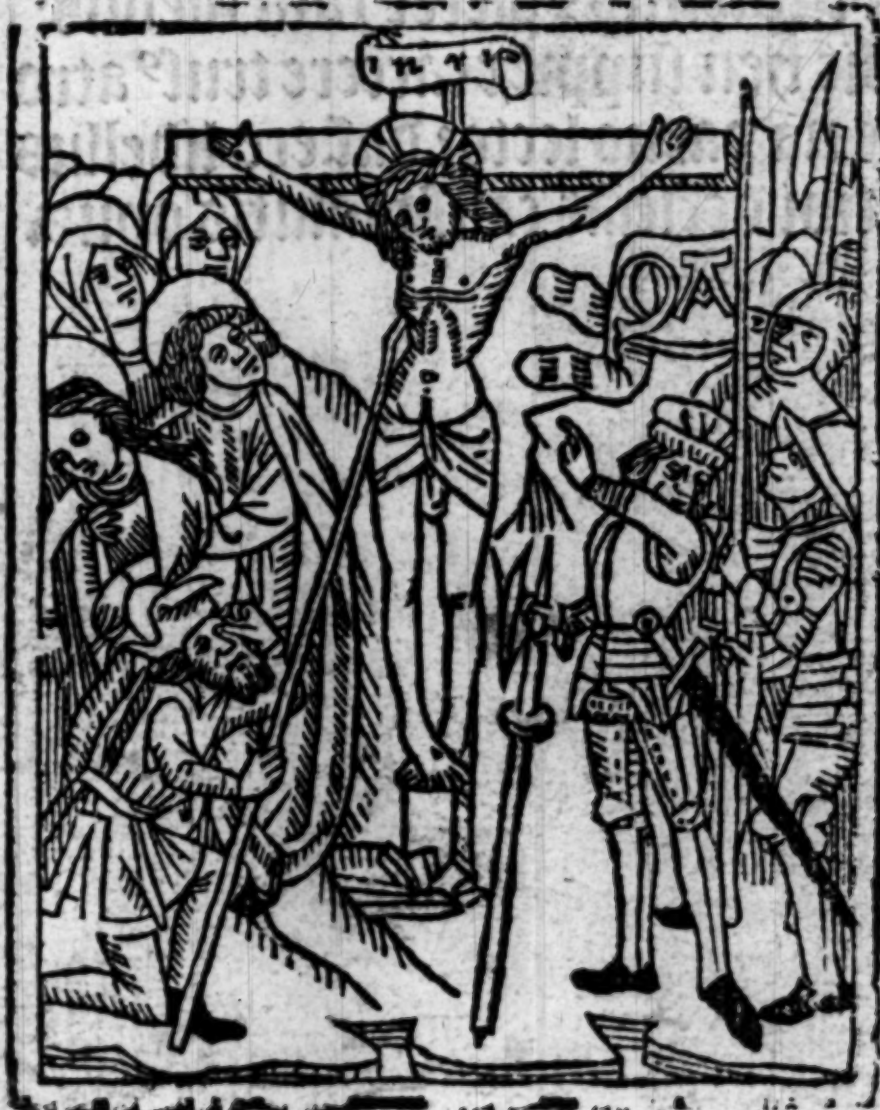

CExpositio vel meditatio fratris Hie-
ronimi saouarole de ferraria ordinis
sacri predicatorum in psalmum In te domi-
ne speravi: quam in ultimis diebus dñi
vite sue finem prestolaretur edidit.

Castellionei carmen.

[videbis:

Quisq; ad hec pperas psalmi miserere
Expositū sacro flaminis ore melos
In te speravi: nec n̄ meditata sub himno
Hieronimi fratris ordine respicies.
Qui cū supremis 2pleret fata diebus:
Edidit heu supplex carcere trus⁹ atro
hec eme nā paruo lector dat ere libellus
Nec tibi deficiat causa salutis opus.

Expositio vel meditatio fratris Hieronimi la-
uonarole de ferraria ordinis sacri predicatorum
in psalmum. In te domine speravi. quam in vlti-
mis diebus dum vite sue finem prestolaretur edidit.

Tristitia obledit me magno et forti exercitu
vallauit me occupauit cor meum clamoribus et car-
nis. die noctuque contra me pugnare non cessat. Ami-
ci mei sunt in castris eius. et facti sunt michi inti-
mici. Quaecumque video. quaecumque audio. vexilla tristi-
tie deferunt memoria amicorum me contristat. recorda-
tio filiorum me affligit. Consideratio claustrum et celle me
angit. Meditatio studiorum meorum dolore me afficit
cogitatio peccatorum me premit. Sicut enim febre labora-
tibus. omnia dulcia amara videntur. ita michi omnia
in merorem et tristitiam pervertuntur. Magnam profecto on-
us super cor tristitia hec. Venenum aspidum. pestis pernicio-
sa. murmurat contra deum. blasphemare non cessat. ad
desperationem hortatur. Infelix ego homo. quis me de
manibus eius sacrilegis liberabit? Si omnia que vi-
deo et audio vexilla sequuntur. et fortiter contra me
pugnant. quis erit protector meus? Quis auxiliabitur
michi? Quo vadam? Quo pacto effugiam? Scio
quid faciam. Ad inuisibilia me conuertam et adducam
ea contra visibilia. Et quis erit dux tam excelsus. tam-
que terribilis exercitus? Spes que de inuisibilibus
est. Spes inquam contra tristitiam veniet et expugnabit
eam. Quis stare poterit contra spem? Audi quod dicit
propheta. Tu es domine spes mea. altissimum posuisti re-

*Spes desperati-
onis oppug-
nat et vincit*

fugiū tuū. Quis stabit p̄tra dñm? quis expugnare poterit refugiū eius. qđ est altissimū. Vocabo itaqz eam. veniet p̄fecto. nec me confundet. Ecce iam venit. gaudia attulit. pugnare me docuit. dixitqz michi. Clama ne cesses. ⁊ aio. Quid clamabo. Dic inquit confidenter et ex toto corde.

In te domine speravi nō p̄fundar in eternū in iusticia tua libera me. O mira potentia spei. cui⁹ faciem nō potuit tollere tristitia. Jam venit consolatio. Clamet ⁊ obstrepet nūc tristitia cū exercitu suo. Premat mundus insurgāt hostes. nichil timeo. quoniam in te dñc speravi. qm̄ tu es spes mea. qm̄ tu altissimū posuisti refugiū tuum. Jam ipsum ingressus sum. spes me introduxit. nō ego imprudenter intraui. ipsa me excusabit coram te. ecce inquit spes o homo altissimū refugiū dci. apert oculos tuos et vide. deus solus est. solus ipse est substantie pelagus infinitū. Cetera ita sunt. ac si nō essent. oīa enim depēdent ab eo. et nisi sustentaret ea nichilū repente redirent. quia ex nichilo facta sunt. Considera potentiā eius qui in principio creavit celū ⁊ terrā. Nunqđ nō ipse oīa in oīb⁹ operat⁹? Quis potest mouere. manū sine eo? quis potest a se aliqđ cogitare? Pensa sapientiā eius. q̄ in tranquillitate oīa gubernat. q̄ oīa videt. ⁊ cuius oculis oīa sunt nuda ⁊ aperta. hic est q̄ solus te liberare scit et potest. solus consolari. solus saluare. Noli p̄fidere in filiis hoīm in q̄bus non est salus. cor hoīm i manu ei⁹. quocūqz voluerit vertet illud

Hic ē q̄ pōt ⁊ scit te iuuare. An forte tibi ē suspecta
volūtas. Pensa bonitatē ei⁹. Considera dilectioēz. An
nō ip̄e est amator hoīm: q̄ p hoīb⁹ fact⁹ ē homo. et
p p̄ctōrib⁹ crucifixus: Hic vere ē pater tu⁹ q̄ te crea
uit. q̄ te redemit. q̄ tibi semp bene fecit. Nunq̄d po
terit pater relinquere filiū suū: Proh̄ce te in eū et
excipiet. et saluabit te scrutare scripturas. et inue
nies q̄ studiose tanta pietas te monet. vt speres in
eū. cur hoc: Nempe. quia saluare vult. Quid .n. p
pphetā dicit: Dñm i me sperauit liberabo eū. Ecce
quia nulla alia causa eū liberare vult. nisi q̄a spe
rauit in eū. ⁊ q̄d pphete. q̄d apostoli. q̄d deniq; ip̄e
ap̄loz dñs p̄dicauerūt. nisi vt hoīes in dño spera
rent: sacrificare itaq; hoīes sacrificiū iusticie ⁊ spe
rate in dño. ⁊ ip̄e liberabit vos ⁊ eruet de om̄i tribu
latione. Magna virtus spei. nimirū diffusa est.
Diffusa est em̄ gratia in labijs tuis. Magna vere altis
simū refugiū tuū dñe. ad q̄d malū tristicie accede
re nō poterit. Hec cognoui ⁊ intellexi. ideo in te dñe
speraui q̄q̄ em̄ p̄ctōz moles me grauiter premit.
tamen desperare nescio. q̄a bonitas tua tam benē
gne ad sperandū me puocat. Ideo non confundar
in eternū. Potero quidē in tēpore pfundi. nō tamē
in eternū: spes em̄ q̄ introduxit i altissimū refugiū
tuū. nō me docuit sperare tēporalia sed eterna. Nā
spes de inuisibilib⁹ est q̄ autē vident tēporalia sūt.
q̄ vero nō vident. eterna. Audiens itaq; ergo ver
ba spei. q̄ me eripere de manib⁹ tristicie venit in te
dñe speraui cupiens ante oīa a peccatis liberari et

Spes de inuisibilib⁹.

p miaz ⁊ grāz tuā ad eterna q̄ nō vident̄ puenire.
hoc primū desiderīū meū. nica em̄ pctā sūt maxi-
ma tribulatio. ab hac em̄ oīs alia tribulatio pfici-
scit̄. Tolle dñe pctā mea. ⁊ liber sū ab omni tribu-
lacione. Nā tribulatio ⁊ angustia de fonte cordis p-
cedūt oīs em̄ tristitia ex amore prouenit. si amo fr-
lū et morit̄. tribulor. q̄a pdidi qđ amabā. si seruū
nō amo ⁊ morit̄. nō cōtristor. q̄a pdidi quod nō ama-
bam. Tolle ergo dñe pctā mea p grām tuā. Quid
restat. nisi vt te ex toto corde diligā ⁊ oīa tēporalia
vt vana contemnā. si ergo te habeo. p fidem. a quo
etiā id spero quod oculus nō vidit nec auris audi-
uit nec in cor hoīs ascendit. qđ me poterit cōturba-
re. Quicqđ pter deū amiserō. pdidi quod nō amo.
In te itaqz dñe speraui. quō spes mea sperare me
docuit. ideo nō confundar in eternū. q̄a michi da-
bis eterna. Qui autē nō sperat in te sed in vanita-
te sua. cōfundet̄ in eternū. q̄a ad eternā cōfusione
descendet. Potero quidē confundi tēporaliter. ⁊ a te
et ab hoībz. sed nō confundar in eternū. A te quip-
pe dū peto liberari ab angustia tēporali ⁊ fortalis
nō exaudies me. confundar tunc quidē tēporaliter.
vt nō confundar in eternū. Non em̄ expedit michi
q̄a virtus in infirmitate pficit̄. Ab hoībz vero tē-
poraliter confundoz. ⁊ p̄cualet aduersū me qñ p-
sequunt̄ me. sed hoc etiā p̄mittit̄ a te vt in eternū
nō confundar. Si ergo ante te mille anni sūt tan-
quā dies hesternā que preterijt cōfusiones tempo-
rales libenter sustinebo. vt nō confundar in eternū

ſperabo in dño. quomodo ſpes mea me ſperare do-
cuit. et cito ab omni tribulatiõe liberabor. Quibz
meritis liberabor. Nō meis dñe. ſed in iuſticiã tua
libera me. In iuſticia tua dico non mea. Ego enĩ
miſericordiã quero. non meã iuſticiã offero. Sed ſi
p graciã tuã me iuſtũ reddiderĩ iam habeo iuſticiã
am tuã. Gratia enĩ tua in nobis eſt iuſticia tua.
Phariſei confidebāt in operibz iuſticie. confidebāt
quidẽ in iuſticia ſua. et ideo iuſticie dei nō fuerũt
ſubiecti. quia ex operibz legis nō iuſtificabit oĩs ca-
ro corã deo. Iuſticia autẽ dei apparuit p gratiam
Jclu chriſti. etiã ſine operibz legis philoſophi glo-
riabant in iuſticia ſua. ⁊ ideo nō inuenerũt iuſticiã
am tuã quia nō intrabāt p hoſtiũ. fures erant et
latrones. qui uenerāt nō ad ſaluandũ. ſed ad per-
dendũ ⁊ mactandũ oues. Gratia ergo tua. iuſticia
tua dñe. et gratia iam nō eſſet ſi ex meritis daret.
ergo non in iuſticia mea. ſed in iuſticia tua libera
me a peccatis meis. uel certe libera me in iuſticia
tua .i. in filio tuo qui ſolus inter homines inuen-
tus eſt iuſtus. Quid ergo eſt filius tuus niſi ipſa
iuſticia in qua omnes homines iuſtificantur. In
tua ergo iuſticia iuſtifica me et libera me a pecca-
tis meis ut liberer et ab alijs tribulationibz. quas
ppter ea patior. ut remota cauſa remoueatur effec-
tus. Ecce te domine rogauĩ ⁊ conſolatus ſum. ſpes
ita me docuit. gauſus ſum. quia in te domine ſpe-
raui. ideo nō confundar in eternũ. Trifticia redijt.
cũ magno apparatu reuerſa ẽ. gladijs ⁊ lanceis un-

A iij

o deſperato
miſerum

o deſperato
miſerum

diq; munita est. magno impetu gradit. iam ciui-
 tate nostra circūcinxit. Terruit me clamor equitū
 eius. fortis stans silentiū indixit. & pcul locuta est.
 ¶ Inquit ecce q̄ sperauit in dño. q̄ dixit nō confun-
 dar in eternū. q̄ spem solatricē secutus est. et cū
 me ad hec verba erubescere conspexit appropians
 ait. Vbi tue spei pmissa? vbi cōsolatio? vbi libera-
 tio? q̄d tibi pfuerūt lachryme. q̄d oratioēs tue tibi
 attulerūt de celo? Clamasti. nemo respondit tibi.
 fleuisti. et q̄s mīa motus est sup te? Inuocasti deū
 tuū & ip̄e tacuit. Rogasti eū & obsecrasti. et nō fuit
 vox neq; sensus. Implorasti oēs sanctos. et nullus
 eorū respexit te. Ecce q̄d tibi attulerūt verba spei.
 Laborasti. et nichil in manibus tuis inuenisti. An
 putas q̄ deus hec inferiora respiciat? Circa cardis-
 nes celi pambulat nec nrā p̄siderat. hec illa blas-
 femans aiebat. & cū ad verba eius horrescere appro-
 pians in aure locuta est dicens. Putas vera esse q̄
 fides p̄dicat? Vis videre ea hoīm esse comenta vel
 ex hoc cognosce. q̄a si deus factus esset homo & pro
 hoīb; crucifix⁹. nō posset tanta pietas hoīez maxi-
 mo merore p̄fectū ad se clamitantē & lacrimantē.
 nō p̄solari. si (vt aiunt) bonitas infinita eū de celo
 descendere fecit vt crucē subiret. quō nūc ad hoīes
 mīeros nō descenderet vt eos p̄solaret? hoc certe
 facilius est & eadē pietate subueniendū. Cur angelī
 et beati si tam p̄h sūt nō ad te p̄solandū veniūt.
 Quot putas hoīes si possent ad te veniret. et v̄bis
 et operib; quātū facultas daret te letificaret. quot

No contra
 negat de
 p̄dota de
 ista infirmit.
 et dei fide
 abnegat

etiam ab omni angustia liberaretur. Cur hoc non faciunt
beati qui longe meliores hominibus esse credunt. michi cre-
de. casu omnia regunt. non sunt nisi ea que videntur. spiritus
vester euanesceat sicut fumus. quis unquam reuersus ab in-
feris nuntiavit aliquid de his que dicunt post mortem anima-
bus euentre. fabule sunt he muliercularum. surge ergo
et ad auxilia hominum confuge. ut de isto carcere solutus
taliter viuas ut non frustra ab ista tua spe deceptus
semper labores. his dictis tantus clamor audire est in
castris eius. tantus armorum strepitus. ac turbarum clangor
ut vix subsistere potuerim. et nisi spes mea dilecta
michi auxilium prestitisset vinculum cathenis me ad
suam regionem tristitia deduxisset. Venit itaque spes
diuino quodam splendore corusca et subridens dixit.
Eia miles christi. quid tibi cordis quid tibi animi est
in isto certamine. Quod audies. illico erubui. Et
illa. noli timere. non capiet te malum. nequaquam peribis
ecce tecum sum et liberem te. An nescis quia scriptum est dixit
insipiens in corde suo non est deus. quasi una de stul-
tis mulieribus locuta est tristitia hec. nunquid tibi per-
suaderi poterit non esse deum. aut deum non habere prou-
dentiā omnium. An poteris de fide dubitare tu. que tot
argumentis et rationibus eam roborasti. miro te adeo
ex eius verbis esse prostratum. Dic. obsecro. num in corde
tuo de fide dubitare cepisti. Diuit deus et diuit anima
tua. o mater mea dulcissima. quia nec minimū infir-
mitatis stimulum sensi. Nam per christi gratiam non minus cre-
do vera esse. que fidei sunt. quam ea que oculis corporicis cerno
Verū tristitia adeo me premebat. ut potius traherer

O amplexus
mater. Spes
incomparabilis

ad desperationē. q̄ ad infidelitatem. fili. scias hoc
 magnū donū esse dei. nā fides donū dei est. non ex
 operibz ne q̄s gloriē. exurge ergo. ⁊ noli timere. s̄
 potius ex hoc cognosce q̄ nō reliq̄t te dñs. q̄ ⁊ si nō
 cito exaudiat non est desperandū. si morā fecerit ex
 pecta eū. q̄a veniens veniet ⁊ nō tardabit. Agricola
 la patienter expectat fructū in tēpore suo. Natura
 nō statim introducitur formā cū aliqd generat. sed
 primū materiā preparat. et paulatim disponit do
 nec susceptioni faciat idonea. Scias tamen dñm
 semp pie ⁊ humiliter orantē exaudire. Nunq̄. n. va
 cui ab eo recedūt. Nec rationibz hoc pbare ꝓtendā
 eo q̄ i tēpore hoc senseris. Dic michi q̄s cor tuū ad
 deū leuauit de terra: q̄s te ad orandū perduxit: q̄s
 dolore pctōz et lachrimas exhibuit: q̄s spem dedit:
 q̄s te hylare in orōne et post eā reliq̄t: q̄s te in scō
 pposito quotidie ꝓfirmauit: nonne dñs: q̄ oīa in
 oibz operat. si igit̄ hec tibi iugiter dona largit. cur
 dicit illa feminaꝝ pessima ubi sūt orōnes tue: ubi
 lachryme ⁊ cetera vba blasfemie. An nescis q̄ di
 stincta est celestis hierusalē ab ista terrestri. An ig
 noras q̄ nec ꝓueniens nec necessariū nec itē vtile
 est deū seu angelos. ⁊ scōs eius visibiliter ad hoīes
 descendere. et eis familiariter loqui. ꝓueniens quip
 pe nō est propter distantiā meritōz. Que em̄ con
 uentio lucis ad tenebras: nō em̄ bene ꝓueniūt via
 tores ⁊ ꝓprehensores. diuerse ciuitates diuersos ha
 bent ciues. verū quibuldā ꝓpter excellentiā sancti
 tatis cū sunt iam patrie vicini. datū est angelos

.f. Epistola
 de desperatione

videre. et eos alloqui. sed speciale privilegiū nō om-
nes tangit. Necessariū autē nō est. quia cū inuisibi-
liter beati nos gubernent ⁊ illuminent ac p̄solen-
t. nō est opus visibiles apparitiones adhibere. q̄q̄ do-
minus a dco bonus est vt apparitiones etiam visi-
biles cū opus fuerit nunq̄ pretermittat quid em̄
potuit facere p̄ nostra salute. ⁊ nō fecit? vtilis quo-
q; nō est. quia nimia familiaritas parit contemp-
tū. nam iudeis miracula ⁊ magna et multa nichil
p̄fuerūt. Rara em̄ preciosa sūt. Sufficiat ergo tibi
inuisibilis visitatio. Scit em̄ dñs qd op⁹ sit tibi.
An nō ip̄e consolatus est te? Scio qd in tuo corde
sensisti. Surge ergo. et ad orationē reuertere. Cla-
ma pete. quere. perseuera q̄a si nō dabit eo q̄ ami-
cus eius sis. prefer tamen importunitatē dabit om-
nia que sunt necessaria. His verbis consolatus sur-
rexi. ⁊ prostratus ante deū prolecutus sum oratio-
nem meā dicens. Inclina ad me aurem tuā accele-
ra vt eruas me. Domine deus meus ad te reuerto.
Spes me milit nō mea presumptione venio. Boni-
tas tua me inuitat. misericordia tua me trahit. o
quanta dignatio. Gaudeo plane. nec michi alia
superest p̄solatio felix p̄fecto ista necessitas q̄ me ad
deū venire compellit. q̄ me cogit loqui cū eo. q̄ me
viget orare. Loquar igitur ad deum meum q̄uis
sim puluis ⁊ cinis. Inclina ad me aurē tuā. Quid
ais aīa mea? num deus habet aures? num ip̄e cor-
pus est? Absit. Cum em̄ longe melior sit spūs cor-
poris quis asserat deum esse corpus nisi insanus?

47°

20
20

21

vt de i amre
p amre hct

Nm
7

Sed balbuciendo ut possum⁹ dñe excelsa tua reso-
nam⁹ Cognoscim⁹ te p creaturas. loqmur tibi & de
te p ear⁹ similitudines. Auris itaqz tua dñe qd ē an-
forte cognitio tua? Nam p aures intelligim⁹ ea q
nobis dicunt. tu aut oia q loquūt & cogitant hoies
ab eterno cognouisti? Nā ergo p aurē tuā accipere
possum⁹ cognitioēz tuā? Aliqd pfecto insinuat mē-
chi auris tua. q nō capit in noie simplicis cogni-
tiois tue. Nā qbusdā inclinas aurē tuā alijs vero
auertis eā. cognitio at tua sp eadē pmanet. Quid
ergo auris tua nisi approbatōis & reprobatois no-
ticia tua. Inclinas aurē tuā & audis verba iustoz.
qz tibi placēt & approbas ea. auertis aurē tuā a ver-
bis ipioz. qz ab impietate recedere nolūt. qz tibi nō
placent & reprobas ea. Quid ē ergo inclinare aurē
tuā loquētibz tibi nisi eoz oratiōes approbare. et
eos vultu pietatis aspicere. illuminare. & accēdere.
ut cū fiducia & charitatis seruire te orent. seqz de-
precant⁹. Quia eis dare vis qd humili pietate po-
stulant? Nam si rex pauperi cupienti loqui cū eo.
vultū hilare ostendat oculos ad eū puerat. & atten-
tū verbis eius se demonstret. nōne letabit⁹ paup?
nōne facies et attentio regis eloquiū ei prestabit?
nōne verba & facundiā subministrabit? ita dñe in-
telligimus te ad nostras preces tūc inclinare aurē
tuā. Quando nos in oratione. spiritu feruere con-
cedis. Rogo ergo te dñe inclina ad me aurē tuā ap-
proba orationē meā. illumina me. accende me. do-
ce qd petere debeā. eleua sursum cor meū. ut tandem

exaudias deprecationē meā. accelera ut cruas me.
 abbrevia dies. festina tempus. Ita inclina ad me au-
 rem tuā. ut cito merear exaudiri. Tibi enim quod habi-
 tas eternitatē. omne tempus breue est. eternitas namque
 tota simul comprehendit et in imensū excedit totū tem-
 pus vniuersū. At michi quelibet dies longa est. Nam
 tempus est numerus motus quod cum motū non sentit. nec quod
 tempus sentit. at quod sentit motū. et tempus sentit. Maxi-
 me autem motū sentit. quod numerat partes eius. ego ita-
 que quia numero dies et horas maxime tempus sentio.
 et ideo sicut tibi mille anni tanquam dies hesternae que
 praeterit. ita michi una dies tanquam mille anni qui ven-
 turi sunt accelera ergo domine. ut cruas me a peccatis.
 et aduersitatibus meis. Nam mors properat. et in
 omni loco me expectat. accelera domine ne forte
 preoccupatus ab ea. non habeam spatium peniten-
 tie. Erue me domine de manu maligni. libera me
 de vinculis peccati. eripe me de laqueo mortis.
 Educ me de profundo inferni. salua me ab oppres-
 sione. et dura seruitute tristitiae. ut anima mea ex-
 urgat et letetur in te. et benedicat tibi omnibus die-
 bus vite sue gratias tibi domine per Iesum salua-
 torem meum quia secundum multitudinem dolorum meo-
 rum in corde meo consolationes tue letificauerunt animam
 meam. Ego igitur semper in te sperabo et adiutorem super
 omnem laudem tuam. Tu autem domine inclina ad me
 aurem tuam. accelera ut cruas me. Heu me miserum.
Ecce iterum tristitia terribilibus armis instructa.
Dexillum iusticie precedit eam. Innumerabilis exer-
 citus sequitur pedes eius unusquisque lanceam habet

Tempus quod
 Aristoteles

Vide quia se
 possunt tristi-
 a spiritus sancti
 peratorem adu-
 er- bellat
 in seipso.

in manu sua vasa mortis circunquaqz conspicio.
Deh michi qz perij. voce horribili clamat. o miser.
spes illa tua te decepit. ecce laborasti i vanu dixisti
ein inclina ad me aure tua. accelera vt eruas me.
Nunqd inclinauit ad te de⁹ aure sua: nunqd exau
dita e oratio tua: vbi liberatio. vbi consolatio. no
accelerauit erucere te: adhuc vinctus es nichil erga
te inouatu est. Si credis fide esse vera cur spem so
lam amplecteris. an nescis qa de⁹ iustus est. an ig
noras iusticias ei⁹. angelis suis no pepercit. no mi
seret⁹ est eis. neqz miserabit. ppter vnu peccatu tan
tu damnati sut in perpetuu. Eldam peccauit i iusti
cia dei totu gen⁹ morte puniuit. An putas deu no
ita amare iusticia sicut miaz. pueri i originali pec
cato decedentes. nunq videbunt facie dei. adeo em
leuera e iusticia dei. vt ppter peccatu. qd ipi no fe
cerunt sed ptraxerunt. eterna pena plectant. in infer
no aute nulla e redemptio. nescis. qa de⁹ no parcit
delinquenti. None tepore Noe pdidit fere totu ge
nus humanu. None sodoma i reliquas ciuitates ei
adherentes igne psumpsit. Nec iusticia diuina in
fantibz i innocentibz saltu copassa est. Quotiens
iudeos peccates puniuit. None hierusalẽ p manu
nabugodonosor funditus euertit. Templo quoqz
suo no pepercit. Qd etiã a Tito romanoz princ
pe factu est. vbi tam crudeli animaduersione gra
uati sut iudei vt nemo sit. q audiens no expaues
cat. sed vide q dura sit iusticia diuina. filij p patri
bus usqz in hodiernu die puniunt. ecce iudei ubiqz

terrarū serui sūt. Et cecitate sua moriētes pēnis cru-
ciant̃ eternis. An putas q̃ maior sit mīa dei q̃ ei⁹
iusticia. Equidē in ip̃o deo neq; maior neq; minor
est. Quicq̃d em̃ est in deo est substantia ei⁹. sed ope-
ra iusticie ⁊ mīe p̃siderem⁹. Nimirū opera iusticie
excedūt opera mīe. Deus ipse testis est q̃ ait. multi
sūt vocati pauci vero electi. Pensa obsecro quot in-
fideles damnant̃. quot mali xp̃iani q̃ pauci bene-
vixit. ⁊ facile intelliges longe plura esse vasa ius-
ticie q̃ mīe. electi em̃ dei vasa sūt mīe reprobi ve-
ro vasa iusticie. Nō te sperare faciat Maria mag-
dalena. nō latro. nō petrus. nō paulus. Maria em̃
vna fuit. latro vn⁹. petr⁹ vn⁹. paul⁹ item vn⁹. An
putas te inter paucos p̃numerandū q̃ tot ⁊ tā ma-
gna pctā p̃misisti q̃ scandalū in ecclesia fuisti. q̃ ce-
lū et terrā offendisti. ecce fleuit oculus tu⁹ cor tuū
mīaz ip̃lorauit. ⁊ adhuc mīaz nō es p̃secutus. Tot
oratiōes eorū qui diligebāt te nō fuerunt exaudite.
Quare hoc. nimirū q̃ inter vasa iusticie p̃putaris
Spes illa tua frustra te laborare fecit. Sequere cō-
siliū meū. celū te respuit. terra te nō recepit. p̃fusio
nē hāc magnā q̃s tollere possit. meli⁹ ē tibi mori
q̃ viuere. elige mortē quā si nullus infert. mitte tu-
man⁹ in teipsū. Hec illa mira ip̃ortunitate ingere-
bat. totūq; exercit⁹ ei⁹ magnis vocibz p̃geminā-
bat. dicēs. Mors sola refugium tuū. mors sola refu-
gium tuū. Ego vero hec audiens expaui. ⁊ illico ī fa-
cie cecidi eiulās ⁊ dicēs. Dñe adiuua me. dñe ne de-
relinquas me. Spes mea veni. spes mea veni. ecce

O tortuosa. p̃-
nostrā disperet
ab tristitia.

Sit spes in sp̃
rato

subito spes de celo micās descendit. et tetigit latus
meū ⁊ leuauit me. statuit supra pedes meos. et ait
vltꝛoquo paruulus eris? Quādiu tyꝛūculus esse vo
les? Totiens in bello fuisti ⁊ in medio vmbre mor
tis ambulasti ⁊ nondū certare didicisti? soli tur
bari de magna iusticia dei. ⁊ fortare pusillanimitis
Timeāt q̄ ad dñm nō conuertunt. q̄ ambulāt in
vñs suis. q̄ sequunt vanitates. q̄ viā pacis nō cog
nouerūt. paueāt impij. q̄ peccant ⁊ dicūt. Quid feci?
Qui nō p̄uertunt ad cor. q̄ vocant. ⁊ venire renuūt
ignorant deū. et nolūt intelligere. vt bene agant.
hi ergo timeāt. Quid dicit apostolus. horrendū est
incidere in man⁹ dei viuētis. Tales p̄fecto iusti
cia dei punit. huiusmodi hoīes ad eam spectant.
At peccatores. q̄ ad se reuerſi surgūt. ⁊ ad patrē mi
sericordiā currūt dicentes. Pater peccaui in celū
et corā te. Sed p̄picius esto michi peccatori. confi
dant in dño. q̄a q̄ eos traxit p̄culdubio suscipiet. ⁊
iustificabit. Proferat in mediū hec. ipsa tristitia.
(si potest) aliquē peccatōrē quantūlibet magnū q̄
ad dñm conuersus sit et nō fuerit ab eo susceptus
⁊ iustificatus q̄uis. n. de Elau scriptū sit. nō inue
nit penitentie locū quanq̄ cū lachrimis inquisisset
eā. hoc nō obstat nostre sententie. q̄ Elau nō fle
uit p̄pter peccata p̄missa sed p̄pter bona tēporalia
amissa. q̄ recuperare nō potuit. Nec putes iusticiā
ita respicere inuipios. vt a mīa penitus separentur
nec mīa ita ad iustos spectare vt a iusticia seiun
gant. vniuerſe em̄ vñe dñm mīa ⁊ veritas. Nam et

h. d. c. 12.

peccatoribz mīaz facit dū eis ppter bona q̄ tēpora
liter agūt tēporalia dona retribuit. et post hāc vi
tam eos non quantū merent̄ punit. electos quoqz
sua iusticia psequit̄. dum p culpis eos tēporaliter
affligit. ne penis deputēt̄ eternis. Tu igit̄ patient̄
interim sustine dñm. peccasti em̄. penitentiā age.
sufficiat tibi remissio culpe p grām ei⁹. fili mi no
li negligere disciplinā dñi neqz fatigeris. dū ab eo
argueris. Quē. n. diligit de⁹ castigat. flagellat aut̄
oēm filiū quē recipit. Perseuera ergo in disciplina
tanq̄ filio tibi offert se deus. ⁊ q̄uis pauci sint ele
cti pparatione eoz q̄ reprobi sunt. Innumerabiles
tñ sūt q̄ saluāt. nec vna tñ est Maria magdalena
nec tñ vn⁹ latro. vn⁹ Petrus. vn⁹ Paulus. qz inu
merabiles secuti sūt eoz vestigia penitentiā agen
tes ⁊ a dño suscepti. multis magniqz gratie mune
ribus decorati. nec minor est mīa in operibz suis. q̄
iusticia. nam tam magna bona. mīa iustis prestat
vt opera ei⁹. opera iusticie in imensū excedant. An
nescis qz mīa dñi plena est terra. Que nā creatura
potest gloriari se aliqd habere. ⁊ nō accepisse illud
a mīa? Si autē grauiter deū offendisti maior est
eius mīa. q̄ oīa peccata mūdi. noli turbari ppter
multitudinē. et grauitatē pctōz. Nōne mīa iam oc
currit tibi. Nōne osculata est te. ecce cecidisti et nō
es collisus. Quare. nunqd tu nō es vas fragile. qd
cū ceciderit conterat̄. necesse est. nisi q̄s supponat
manū suā? Quare ergo cadēs nō es trist⁹? Quis
supposuit manū suā? Quis inquā nisi dñs? Sigs.

ps. 13.
hebr. 12.
apoc. 3.

1^a 36.

2^a 8.

3^a 117.

4^a 1.

5^a 40.

6^a 26.

nū hoc magnū electionis tue. electus eīm cū occider
rit nō collidet. quia dñs supponet manū suā. Nōne
scribit apostolus. diligentibz deū oīa cooperant̃ in
bonū. et a deo omnia. vť etiam ipsū peccatū eis co
operetur in bonū. Nōne eis ille casus cooperat̃ in
bonū. vnde humiliores efficiunt̃ ⁊ cautiōres. Nōne
dominus cadentē illum suscipit. qui ab humilitate
suscipit̃. Dilexisti dominū pluribz annis pro eius
amore laborasti. Eleuasti deinde cor tuū ⁊ in va
nitate sensus tui ambulasti. subtraxit dñs manū
et cecidisti ⁊ in pfundū maris descendisti. Verūta
men dignatio domini statim supposuit manū suā
⁊ nō es collisus. Dic ergo. Impulsus euersus sum
vť caderē. ⁊ dñs suscepit me. Nō sic ip̃i. nō sic quos
deus reprobauit. cadentes aut̃ nō adiciunt vť resur
gant. Sed aut pudore noxio excusant pctā. aut fit
eis frons meretricis. ⁊ iam nec deū timent. nec ho
minē reuerent̃. Surge itaqz ⁊ forti aīo esto. pforta
re. ⁊ esto robustus. expecta dñm. ⁊ viriliter age. pfor
tetur cor tuū et sustine dñm. pbasti virtutē tuā q̃
nulla sit. humiliare ergo eā sub manu potenti dei
⁊ amodo cautior esto. Paciencia tibi necessaria est.
sine intermissione ora et dñs exaudiet te in tēpore
oportuno. Surge itaqz ⁊ oēm tristitiā a te repelle.
pedes dñi amplectere ⁊ ip̃e saluabit. et liberabit te
His dictis rapta est in celū me confortatū. et miro
modo p̃solatū relinquēs. quā statim ex toto corde
p̃secutus ante deū steti. ⁊ ad pedes mei saluatoris
puolutus p̃fidenter dixi. **E**sto michi in deū p̃ter

ctoꝛē. ⁊ in domū refugij. vt saluū me facias. tu .n.
deus oīm magn⁹ ⁊ fortissim⁹. tu redemptor ⁊ salua
tor vniuersorū. tu p̄tector tuorū fidelium ad te p̄fugio
p̄fidenter. Spes me introduxit. spes quā tua pieta
te sūme diligis. quā nobis semp̄ p̄mendasti. nō tis
mūi ante faciē tuā. cū ea venire. faccor. Indignus
sum. sed ipsa me traxit. Timebam ingredi. p̄pter
multa scelera mea sed ipsa michi fiduciā prebuit.
Ecce stat corā te. ipsa testimoniū phibeat loquat̄
ad dñm meū caro ⁊ peccator. Spes me docuit. dixit
itq; michi. vt p̄fidenter os meū aperiā. Dulcis in
quit est dñs. nō te repellet. nō irascet. libenter au
dies. quicquid petieris dabit. Credidi et propter qđ
locutus sum. Verum tuam maiestatem considerans
humiliatus sum. nimis. et dixi in excessu meo. om
nis homo mendax. nō confidā in homine. in eter
num. Sed in te solo. Quia tu solus fidelis in om
nibus verbis tuis. sis autē homo mendax. Quid
retribuā tibi dñe p̄ oib; que retribuisti michi. La
licem salutaris accipiā. q̄ amodo nō michi sed tibi
bi viuā. p̄ tuo amore benefaciēs oīa mala tollera
bo. nō mea virtute hoc faciā sed nomē dñi iuocabo
Dota mea reddā corā ōni pp̄lo tuo. q̄a preciosa est
in cōspectu dei mors sanctorū eius. Esto michi in
deū p̄tectorē. defende me ab inimicis meis. Inimi
ci mei sunt peccata mea. q̄ iusticiā tuam puocant
contra me. Non potero stare contra eam. nisi pro
tegas me. misericordia tua sit scutū meū domi
ne. vt scuto bone volūtat̄s tue corona me. Nō ha

Inimici hab
qui p̄t

At

beo qđ offeram ei. quo furorē eius tēperare possim
oīa q̄ mecū porto me accusant. offeraz ergo te dñe
ne indigneris dñe dc⁹ me⁹. Sed magis esto michi
in deū p̄tectorē. Sub aīls tuis p̄tege me. Scapus
lis tuis vmbra me ⁊ sub pēnis tuis sperabo. Quid
faciet michi iusticia si sub tua p̄tectione me custo
dies. Obmutescet dñc ⁊ gladiū furoris sui reporta
bit in locū suū. misis efficiet videns pietatē incar
nationis tue. conspiciēs vulnera passionis tue. cer
nens sanguinē caritatis tue. recedet a me ⁊ dicet. le
tare fili inuenisti me. comede ī pace in idiplū dor
mi ⁊ requiesce esto itaqz michi dñe in deū p̄tectorē
et in domū refugij vt tempore pluuiar ⁊ p̄cellar.
tempore temptationū confugiā ad te. qz in te solo
sal⁹ mea. sis michi tu dom⁹ refugij. Aperi michi la
tus tuū lancea p̄foratū. vt ingrediar pectus tante
pietatis in quo solus sim a pusilanimitate spūs. et
tempestate. absconde me in tabernaculo tuo. in die
malor. protege me in abscondito tabernaculi tui.
sic dom⁹ refugij mei ineffabilis pietas tua. vt saluū
me facias. Non .n. potero nō saluus esse in domo
refugij tui. altissimū .n. posuisti refugiū tuū. Mu
nitus est locus iste nullus ibi timeť hostis vtinam
semp in eo manere liceret. Qui habitat in eo vul
nerari nō potest ad oēs igitur temptationē. ad om
nem tribulationē. ad oēm deniqz cuiuscūqz neces
sitatē aperi michi domine domū refugij tui. Ex
pande sinū pietatis tue. pateant viscera miē tue vt
saluū me facias. nō accedet illuc temptator. nō ca

lūniator ascēdet. nō pessim⁹ fratrū accusator attin
 get. secur⁹ ero. nā pene michi videoz secur⁹. Grās
 tibi bone Jesu. qz spem tuā ad me misisti. q̄ me de
 puluere suscitauit et de stercore erexit. Statuitqz
 me corā te. vt sis michi in deū p̄tectorē. ⁊ in domū
 refugij. vt saluū me facias. ¶ Aia mea turbata ē
 En. adest tristitia cū vexillo iusticie venit ab hester
 no p̄flictu nō recedit alijs tamē armis munita est.
 nā arma michi hac nocte surripuit glad⁹qz meis
 milites suos accinxit. Inermis ergo et infirm⁹ qd
 faciā? En. q̄ pcaciter clamat. q̄to ipetu me aggre
 dit. quantū p̄fidit de victoria. vbi inq̄t est p̄tector
 tu⁹. vbi dom⁹ refugij? vbi salus? Adhuc pmanes ī
 fiducia tua vana? Consolatiōes ille tue de imagi
 natione p̄cedūt. fingis tibi deū ppitiū. et p̄tectorē
 tuū ⁊ domū refugij tui. et putas te in celū p̄scendit
 se. Illuderis p̄fecto a fantasia tua. ⁊ vana spe con
 solaris. An putas te vlsqz ad terciū celū fuisse rap
 tū? Somnia sunt hec. Recordare obsecro q̄ graue
 pctm sit ingratitudo. Nōne hic fontē mie exliccat.
 Memoz esto dñm fleuisse sup ciuitatē hierusalē. et
 ei mala ventura p̄nunciasse dicens. Quia venient
 dies in te ⁊ circūdabūt te inimici tui vallo. et circū
 dabūt te coagustabūt te. ⁊ ad terrā p̄sternent te. et
 filios tuos q̄ in te sūt. ⁊ nō relinquent in te lapidē
 sup lapidē. Causāqz tantoz maloz nō tacuit. sed
 eā subiunxit dicēs. Eo qd nō cognoueris tēpus vi
 sitatiōis tue. Ecce qz ingratitudo nō modo priuari
 beneficio sed etiā grauiter puniri meret. nūqd hoc

O tortuosa
 via que mille
 p̄ meandros
 la agitab

ad aīas nō spectat. Nōne aīas scripturis p̄ hierusa
lē sepi⁹ significat: q̄ dū nō vult cognoscere visita
tionē dñi circūdat a demonibz ⁊ varijs tēptatiōibz
q̄bz angustata cadit ad terrena p̄sternit. nec in ea
virt⁹. aut bonū op⁹ relinq̄t. qđ nō destruat. ōni .n.
grā priuat. nec de cetero restituere. qz nō cognouit
tēp⁹ visitatiōis sue. Tu p̄fecto. tu inq̄ es hec ciui
tas pluribz ⁊ magnis bñficijs a deo decorata. et nō
cognouisti ea sed ingrāt⁹ fuisti. Ip̄e te ad imaginē
suā creauit. In medio ecclie nō iter infideles te ge
nuit. In florida ciuitate te posuit. aqua baptisimi
te s̄ctificauit. in domo religiōsa te enutrit. Tu
āt post cogitatiōes tuas cucurristi in vanitate sen
sus tui ābulasti. in p̄fundū p̄ctōz deuenisti. dñs te
vocabat ⁊ nō respondebas ei. Sepe te monuit. ⁊ cō
siliū ei⁹ neglexisti. Quotiēs te illuminauit. quotiēs
te ad cor p̄uertit. quotiēs de somno excitauit. iuita
bat te. et tu excusabas. trahēbat. et tu resistebas ei.
Tandē vicit pietas iēstabilis ⁊ imēnsa. Tu pecca
sti ⁊ ip̄e te visitauit. Tu cecidisti ⁊ ip̄e te erexit. Tu
ignorasti ⁊ ip̄e te docuit. Tu cecus fuisti ⁊ ip̄e te il
luminauit. A strepitu mūdi. a tēpestate pelagi. te ad
quietē ⁊ portū religionis p̄duxit. habitū s̄ctē puer
satiōis dedit sacerdotē suū te eē voluit ad gymna
sia sue sapientie adduxit. Ingrāt⁹ tñ semp fuisti ⁊
negligenter opus dei fecisti. Cum tñ scires scriptū
esse. Maledict⁹ q̄ fecerit opus dei negligenter. nec
sic pietas diuina te reliq̄t. Sed semp ad meliora
benigne p̄duxit. et qđ maximū est te scientia scrip̄

turaz ornauit. sermonē predicationis in ore tuo po-
suit. & quali vnū de magnis viris in medio populi
te constituit. Tu autē alios docuisti. & teipsum neglexisti
alios curasti. et teipsum nō saluasti. eleuasti cor tuū
in decore tuo & ideo perdidisti sapientiā tuā. in dedec-
ore tuo. Nichil factus es. et nichil eris in perpetuū.
An ignoras quā seruus sciens voluntatē dñi. et nō
faciens vapulabit flagellis multis? An nescis quā
deus supbis resistit? Quō cecidisti lucifer. quā mane
oriebaris. quā vulnerabas gentes. quā dicebas in corde
tuo in celū ascendā? Verūtamen in infernū detra-
heris in profundū laci. Subter te sternetur tinea. & ope-
rimētū tuū erūt vermes. An putas nūc inuenire
mīas. quā scandalisasti plurimos. quā totiens a deo vo-
catus & monitus respondere noluisti? Vbi esset iu-
sticia dei. vbi equitas iudicij. Nō semp persequit mīa
peccatōres. terminos sibi statuit. Nōne scriptū est. Voca-
ui & renuistis. expandi man⁹ meas. et nō fuit qui
aspiceret. desperistis ōne consiliū meū & increpatōes
meas neglexistis. ego quoq; interitu vestro redibo
& subleuabo cū vobis id quod timebatis aduenerit?
Ecce quā nō semp mīa peccatōri dat ventā. An nō con-
sideras gradus misericordie in te finem habere?
qui tot beneficijs a deo honoratus in profundū pe-
lagi cecidisti. qui tot gratijs ornatus ob tuam su-
perbiam et inanem gloriam scandalum fuisti ori-
bi terraz. Non te itaq; decipiat spes Dana. quam
sequeris. viue amodo ~~et~~ libet. noli in hac et in alia
vita penis infernalibus cruciari. Elige habitare

Sr̄ sp̄s

cū his qui dicunt in bonis dies suos ⁊ in puncto ad
inferna descendūt: nec pudor te defineat. fac fron-
tem meretricis. comedamus ⁊ bibamus. cras enim
moriemur. Desperata est plaga tua insanabilis
facta est. Hec cū dixisset. totus exercit⁹ vocibus tre-
mendis ululabat. et verba eius repetebat dicens.
Desperata est plaga tua et insanabilis facta est.
Ego vero memor admonitionū matris mee quā-
vis aliquantulū animo deiectus pro viribus exeri.
et steti sup pedes meos. eleuans oculos ad celū vn-
de auxilium expectabā. Et ecce spes hylari vultu
splendoribz diuinis ordinata alto descendens ait.
Que est ista que inuoluit sententias sermonibus
imperitis: que posuit terminos misericordie: q̄ in-
finitū vult finire: que aquas maris i manibz por-
tare se credit. An nō audisti dñm dicentē. in qua-
cūqz die ingemuerit peccator. oīm iniquitatū eius
nō recordabor. Quis est homo qui nō peccat. Quis
potest dicere mundū est cor meū. ad omnes. n. ora-
tio dominica spectat. In qua omnes homines di-
cere compelluntur. Dimitte nobis debita nostra.
Apostolos hoc modo Dñs orare docuit. Nunquid
ergo ad ceteros hoīes hec oratio nō ptinebit. nōne
apostoli primitias spūs acceperunt. Cur autē doc-
cuit eos Dñs sic orare. si peccatū non habebant. et
si habebant quis poterit gloriari se peccatorē non
esse. Audi dilectum discipulum dñm. Si dixerimus
inquit. quia peccatū non habemus. nos ipsos sedu-
cimus. et veritas in nobis non est. Iacobus apo-

Stolus. In multis ait offendim⁹ oēs. Omnes ergo
peccauerūt ⁊ iugiter egent mīa dei. Sācti dei hoīes
Scriptū est. n. septies in die cadit iustus et relurs
get. Nō ergo mīa terminos habet. sed quotienscūq;
peccator ingemuerit mīa presto erit. Nec interit
vtrū de magnis aut de paruis peccatis loquamur
Cecidisti. surge ⁊ mīa te suscipiet. Corruisti. clama
et mīa ad te veniet. Iterū cecidisti. iterū corruisti.
puertere ad dñm ⁊ viscera ei⁹ pietatis tibi patebūt
Cecidisti corruisti tercio et quarto. plange mīa te
nō derelinquet quotiens peccas. toties surge. ⁊ mīa
finē nō habebit. Ut qđ iproperas beneficia accep
ta. o feminaꝝ pessima trīsticia? An nō Dauid p
pheta maxim⁹. magna ⁊ multa beneficia accepit?
de quo dixit dñs inueni virū scđm cor meū. ⁊ tamē
peccauit. ⁊ quidē grauitē. tam ī adulterio q̄ in ho
mīcido iusti viri ⁊ innocentis. nec tñ dñs sua mīaz
in eo terminauit. Quid supbie peccatū adducis. Nō
ip̄e Dauid eleuauit cor suū ⁊ numerare fecit popu
lū israel? gloriabat̄ em̄ quasi rex magn⁹ et potens
in virtute sua. nec tamē ob hoc reprobat⁹ est. Qua
re. qz peccatū suū nō abscondit. nō illud predicauit
sicut sodomia sed dixit. Confitebor aduersū me iur
sticiā meā dñō. Misericordia itaqz nō sibi terminos
posuit. sed reprobi statuūt sibi fines ut ad eos non
transeat. nam vsq; ad terminos eoz vadit. sed ip̄i
repellūt eā. Hinc scriptū ē. Perditio tua ex te israel
ex me tantūmodo auxiliū tuū. Aperi os tuū inq̄
mīa. et implebo illud expande sinū tuū. et dabo tibi

mensurā bonā ⁊ coagitatā ⁊ superfluentē. Perliste
in orationibz ⁊ fletu. qz q̄ cepit te diligere. et benefi-
cijs gratijsqz ad suū amorē puocare. non deficiet.
Sed magis pficiet opus suū. q̄ nam causa natura-
lis incipit opus vt in medio itineris desistat. Vir-
tus feminis nō cessat donec fructus ad pfectionē
pducatur. q̄ auis relinquit pullos suos anteq̄ seiplos
regere valeant. Cur hoc faciūt? q̄ utilitas ex hoc
puenit illis. Nulla pfecto. sed tantū labor. Amor
igit̄ cogit causas. naturales suos effectus. ad pfer-
ctum pducere bonitas p̄pellit eas. quā cupiūt dif-
fundere. bonū est em̄ sui ipsi⁹ diffusiuū si hoc faci-
unt creature. Quid faciet creator? Ipse em̄ amor
est. ipse bonitas infinita. An nō pficiet opus suū?
Audi dñm Iesū. Mea inq̄t voluntas est. vt faciam
voluntatē eius. q̄ misit me vt pficiam opus eius.
Qui igit̄ cepit te amare. te suis beneficijs. et gra-
tijs attrahere. te a peccatis mūdare. pculdubio per-
ficiet opus suū. hec em̄ sūt p̄parationes eterne vite
Cur igit̄ nūc cadens nō collisus? Nōne q̄a dñs
supposuit manū suā. ⁊ quare supposuit manū suā
quare puerit ad se cor tuū? Cur te ad penitentiā
puocauit? Cur p̄solatus est te? Nōne vt te mundet
et gracia sua dignū faciat. et ad vitam eternā p-
ducat? Non sunt he illusiones aut imaginationes
tue. Sed diuine inspirationes. Sed esto imagina-
tiones sint. Nōne bone sūt? Nōne de fidei virtute
pueniunt? Cum itaqz omne bonū a deo sit. vtiqz
sūt he imaginationes. diuine illuminationes. Exulz

ta ergo in verbis istis. Ad hec verba adeo confortata
est cor meū. q̄ p̄re gaudio psallere cepi dicens. Do
minus illuminatio mea et salus mea quē timebo.
Dominus p̄tector vite mee. a quo trepidabo. et ad
pedes dñi cū lachrimis puolutus dixi. Domine si
p̄sistant aduersū me castra. non timebit cor meū.
Quoniā fortitudo mea ⁊ refugium meū es tu. et p̄p
ter nomen tuum deduces me ⁊ enutries me.

ExPLICIT expositio vel meditatio fratris Hieros
nimi lauonarole ferrariensis sacri ordinis predi
cator in psalmū. In te domine speravi &c. Quā
morte preuentus explere non potuit. **I**mpressū
in ciuitate Londoniarū per Winandū de worde in
platea vulgariter nuncupata flete strete in inter
signio solis.

